

Positief blijven denken en praten over de sector

Jouke **Tuininga** is bijna tien jaar bedrijfsleider van het Varkensproefbedrijf te Raalte. De reconstructie heeft hem veel hoofdbrekens gekost. De redactie sprak met hem over de begintijd en de ontwikkeling van het bedrijf én over hoe het verder moet met de sector

Jouke Tuininga is in maart 1983 begonnen op het Varkensproefbedrijf te Raalte. Hij zag het toen vooral als zijn taak om het Varkensproefbedrijf wat meer in de publiciteit te brengen en het te laten opnemen in de vaart der volkeren. Volgens hem was het Varkensproefbedrijf te Raalte en het onderzoek dat er liep onvoldoende bekend bij de varkenshouders. Dat kwam ook omdat er voornamelijk voedingsonderzoek plaats vond in samenwerking met het IWO. Het meest kenmerkende onderzoek, dat er toen gebeurde, was het onderzoek naar de droogvoerbak met één vreetplaats. Later is dat de brijbak geworden. Maar het was allemaal wat beperkt. Men is toen gestart met huisvestingsonderzoek. Het Varkensproefbedrijf te Raalte was één van de eersten, die met groepshuisvesting begon, "En zo moet dat ook, een Varkensproefbedrijf moet voorop lopen. Niet te ver, want de varkenshouder moet wel kunnen volgen, Hij moet ons niet uit het oog verliezen, dat wij de hoek al om zijn, voordat hij zover is. Misschien is dat wel het geval bij de groepshuisvesting tijdens de kraam- en dekfase. Natuurlijk is het beter, als de zeugen de hele cyclus in een groep gehuisvest worden, maar het resultaat van groepshuisvesting tijdens de dracht mag daar niet van afhankelijk zijn". Als Tuininga de ontwikkeling van het bedrijf bekijkt, dan valt vooral de toenemende techniek op. "Varkenshouden wordt high tech". Niet alleen voor mest- en luchtbehandeling, maar je vindt nu computers door het hele bedrijf. Tuininga vindt wel, dat de varkenshouders daar voordeel van moeten hebben. De computers moeten het doel

J.J. Tuininga, bedrijfsleider Varkensproefbedrijf, Raalte

dienen, gebruiksvriendelijk zijn, opdat de varkenshouders het opbrengen om ermee te gaan werken, "De varkenshouder moet nog wel van huis kunnen gaan. Al die techniek moet overdraagbaar zijn, Het mag nooit zo worden, dat de varkenshouder zeven dagen per week aan het bedrijf is gebonden, omdat hij op de techniek moet letten."

De reconstructie is volgens Tuininga goed verlopen. Drie werkgroepen hebben onder supervisie van bouwcommissie en bestuur de zaak uitgedacht en zo is het vrijwel uitgevoerd. Middelen waren goed voor handen, alhoewel het moeilijk was om in 1989 al te bedenken, hoe alles zou moeten verlopen.

Maar het is goed verlopen. Het bedrijf ziet er nu prima uit. Het heeft wel veel van het personeel gevraagd, met name om de productie op peil te houden. Dat is gelukt, alhoewel Abortus Blauw net als bij iedereen roet in het eten heeft gegooid. Ook het kantoor is aangepast. Het Varkensproefbedrijf heeft nu alle faciliteiten om de mensen goed te ontvangen. Het is functioneel, passend bij de bestaande gebouwen. Vanaf 1 juni zijn er dan ook weer excursies mogelijk op dinsdag en donderdagmorgen. Varkenshouders met bouwplannen kunnen na telefonische aan-

melding op woensdagmorgen terecht. Volgens Tuininga is het streven er op gericht om met het praktijkonderzoek te komen tot een schone rendabele varkenshouderij, die past in de omgeving. "Je moet rekening houden met de samenleving, waarin je werkt en je moet het maximale doen om de overlast te verminderen. Dat is de enige kans, die we hebben om de varkenshouderij in Nederland te houden. We hebben een grote voorsprong in kennis en vakmanschap, maar die moeten we wel zien te behouden". ■

Wat Tuininga de varkenshouders zou willen meegeven is het volgende: "Je moet vooral positief blijven denken over de toekomst van de varkenshouderij. Je moet ook bereid zijn om je aan te passen aan een veranderende samenleving. Alle varkenshouders kunnen iets aan Public Relations voor de sector doen door er alleen al positief over te praten." Er mag wat hem betreft ook meer geld voor de PR van de sector uitgegeven worden, met name naar burgers toe.

"dat gebeurt nu te weinig en dus denkt iedere burger, dat een varkensbedrijf stinkt. Dat is niet zo. Vertel wat je al gedaan hebt om de overlast te beperken. De varkenshouderij moet ook als één man praten en zich niet niet in het defensief laten drukken. Zelf een plan ontwikkelen over hoe het verder moet en zelf ideeën hebben over hoe de toekomst van de varkenshouderij eruit ziet, Aanvallen, niet verdedigen!" ■